

Haber-Yorum

Endonezya'da 2024 Cumhurbaşkanlığı Seçimleri ve Demokrasinin Kusurları Artık İslam'a Geri Dönmenin Zamanı Gelmiştir!

Haber:

Endonezya'da 14 Şubat 2024'te cumhurbaşkanlığı seçimleri gerçekleşti ve an itibarıyla Genel Seçim Komisyonu tarafından resmi oy sayımı yapılıyor. Hızlı sayım sonuçlarına göre Prabowo Subianto ve cumhurbaşkanının oğlu Gibran ikilisinin kazanma ihtimali yüksek.

Yorum:

Prabowo-Gibran ikilisi, mevcut cumhurbaşkanının oğlunun Cumhurbaşkanı yardımcısı olması nedeniyle Endonezya'da tartışmalara yol açtı. Bazı ortaya çıkan hususlar, otoritenin, öncelikle yasal olmayan cumhurbaşkanı yardımcısı olan Gibran'ın adaylığını kolaylaştırma çabaları yoluyla cumhurbaşkanının oğlunun zaferini tercih ettiğini gösteriyor. Bu, Gibran'ın amcasının liderliğindeki Anayasa Mahkemesi'nde yapılan yasa değişiklikleri yoluyla gerçekleşti; bu da Gibran'ın kaydının kolaylaşmasına yol açtı. Ayrıca rejimin, cumhurbaşkanlığı seçimlerinden önceki birkaç ay içinde devlet memurlarını ve hükümetin çeşitli kademelerinden yetkilileri harekete geçirerek ve çeşitli sosyal yardım programları dağıtmak yoluyla Prabowo-Gibran'ın başarısına da katkıda bulunduğundan şüpheleniliyor. Aynı şekilde birçok bakanın da bu adayın desteklenmesinde aktif rol aldıklarından da şüpheleniliyor.

İktidardaki cumhurbaşkanı tarafından desteklenen ikili bir seçimin, özellikle Başkan Joko Widodo'nun, son on yılda Endonezya'da demokrasinin kalitesinin düşmesindeki rolü nedeniyle eleştirilmesinden dolayı Endonezya demokrasisini otoriter uygulamalara sürükleyebileceğine dair yaygın endişeler de söz konusudur.

Demokratik siyasetteki bu hikaye yeni değildir; zira seçilmiş olan liderler, otoriteyi kişisel ve kolektif amaçlar için kullanıyorlar. Ayrıca Endonezya'da elitlerin, yolsuzluk yoluyla halkın parasını yağmalamak için otoriteyi kötüye kullanması uzun süredir devam eden bir sorundur.

Sorun sadece kötü liderlerin varlığıyla da ilgili değildir; zira bizzat demokratik sistemin kendisi de yozlaşmış bireylerin otoriteye ulaşması ve keyfi davranması için oldukça geniş fırsatlar sağlıyor. Ayrıca başlangıcından beri demokrasi, liderlerin niteliği temel belirleyici olmaksızın güç ve paraya sahip olanların seçimlerde kazanabileceği şekilde tasarlanmıştır. Buna ek olarak demokratik bir ideoloji olarak laiklik de, yolsuzluğa bulaşmış politikacıların kirli bir rol oynamak için siyasete girmelerine kapı aralıyor. Sonuçta demokrasilerde, şerir güçlerin hakimiyet kurması eğiliminde olduğu görülüyor.

Nitekim İslam, yöneticilerden bireysel ilişkilere kadar iyiliği uygulayan ve kötülüğü engelleyen bir toplum oluşturmak amacıyla akideye dayalı ideal bir yönetim şekli belirlemiştir. Aynı zamanda İslam Nizamı, Allah'tan korkan ve ümmetlerini gerçek anlamda önemseyen iyi siyasetçilerin oluşmasına da yol açacaktır. Bu yüzden artık Müslümanların, demokrasiyi reddedip ümmeti yönetmenin tek esası olan İslam'a sınıksız sarılmasının zamanı gelmiştir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Abdullah Asvar